

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 27. Exilium Eusebii Nicomediensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Consubstantialem, & tandem pacis can-
A. C. 325. hoc vocabulum posse admitti existimari
cum viderem, illud in sensu bono accipere
& ab omni Idea corporali remoto, atque
præterea hanc vocem ab aliquibus antiquis

Athan. ad Episcopis, eruditiss, & illustribus Scripto-
Afric. pag.ribus fuisse usurpatam. Hic præcipue
 397.

S. Dionysium Alexandrinum denotat. Et
 prosequitur; omnes in formulam fidei
 Concilii post maturum examen consen-
 sisse, sicut etiam in Anathema ad calcem
 appositum, quod prohiberet voces adhi-
 beri, in Scriptura non occurrentes, quæ
 tamen litis & totius tumultus causa fuis-
 sent. In hunc modum Eusebius Cæsa-
 riensis ea, quæ in Concilio egerat, ex-
 cusabat.

§. XXVII.

Exilium Eusebii Nicomediensis.

Sozom. II.
 c. 21.

At brevi apparuit subscriptionibus Euse-
 bii Nicomediensis, & Theognis Nica-
 ni sinceritatem defuisse, quas corrupto
 custode, cui Imperator acta Concilii ser-
 vanda dederat, iterum delevisse ferun-
 tur, ausosque publice docere, Filium con-
 substantialem esse Patri credere non oportere.
 Narrant etiam, cum apud Imperatorem
 fuisset accusatus, audacter, digi-
 to in vestem, qua tegebatur, intento, re-
 spon-

XI.

spondisse: *si in mea presentia hoc pallium scinderetur, nunquam induci possem, ut dicerem, duas partes ejusdem esse substantia.* Istud exploratum, quosdam Arianos, qui adhuc dum turbabant, Alexandria jussu Imperatoris advenientes, Eusebium, & Theognin excepisse, in tuto collocasse, & cum eis communicasse. *Co-*acto igitur Concilio ab Episcopatu depositi sunt, alique in eorum locum subrogati, nempe Nicomediae Amphion, & Nicææ Chrestus. Eusebium, & Theognin iratus Imperator in Galliis exulare jussit tribus post Concilium Nicænum mensibus. Illi tribus annis ibi hæserunt.

Simul his Constantinus ad Ecclesiam Nicomediensem perlongam epistolam scripsit, cujus pars prima est Discursus Theologicus de Divinitate Verbi satis obscurus, pars ultima est oratio in Eusebium vehementer invectiva; Eusebium inculcat, quod omnium conscius fuisset, quæ Tyrannus, id est, Licinius, crudeliter egisset, dum ejus jussu Christiani dirissime vexati, & Episcopi trucidati. *Ipse, prosequitur Imperator: turbidis temporibus emisit in me exploratores, & tantum non arma publice pro Tyranno gessit; hujus perfidiæ ex testimoniis Presbyterorum, & Diaconorum ipsum sequentium, quos cepi, certissima argumenta teneo.*

Sæculum IV.
A. C 325.
ep. ad Hie. ap. Theod. I. c. 20. Synod. ad apol. p. 727. C. V. Socr. I. c. 14. Philostorg. l. I. c. ult.

Gelas. I. III. c. 2. Theod. I. c. 20.

Sæculum IV. neo. Et inferius: in Concilio autem Ni-
A. C. 325. cæno quam præfervide, & impudenter con-
 tra propriam conscientiam errorem, ab
 omnibus damnatum, ipse defendit? jam
 quosdam ad me mittens nuntios, qui me
 in ejus sententiam flecterent, jam timens
 ne tanti criminis convictus, dignitate
 exueretur. Fefellit, & turpiter me dece-
 pit, quæcunque voluit malis artibus effe-
 cit. Quæ vero nuperrime cum socio suo
 Theogni deliquerit, audite! ab Alexan-
 dria quosdam fidei nostræ Desertores, dis-
 cordiæ facem præferentes, adduci jussa-
 ram, hos præclari isti Episcopi, quos Con-
 cilium, ut penitentiae tempus esset, serva-
 verat, receperunt, tutati sunt, & cum illis
 communicarunt. Hinc homines ingratos
 in remotissimas terras exulatum misit.
 Tum populos, ad quos scribit exhorta-
 tur; in vera fide constantes sint, Episco-
 pos fideles, puros, & sinceros, nempe
 Amphionem, & Chrestum recipiant; il-
 los vero, qui ad seductores illos respice-
 re, & laudare ausi fuerint, minis coer-
 cet. Scripsit quoque Imperator ad Theo-
 dotum Laodicenum, leniter admonens,
 ut alieno periculo, & exemplo sapere
 discat, & pessimas in Doctrina fidei Ideas,
 quas ex conversatione cum Eusebio, &
 Theogni concipere potuit, extinguat.

Gelas. l. II.
 c. 3.

§. XXVIII.